

[Arbejdsministeren]

Så er der forskellige vægtninger af, hvordan vi skal nå det mål. Men afgørende er jo i hvert fald, at Folketinget meget klart siger, at 43.000 arbejdsulykker, 15.000 arbejdsbetingede lidelser er 58.000 ulykker/lidelser for mange. Ikke nok med, at det medfører menneskelig lidelse – det har også været noget af det, der har været fremme i debatten – det medfører faktisk også et dårligt arbejdsmiljø og nogle samfundsøkonomiske omkostninger, som ikke er helt små.

Der har været mange tal fremme i tidligere debatter om, hvor meget et dårligt arbejdsmiljø koster. Man kan selvfølgelig altid dissekere tallene på forskellig vis, men 20 mia. kr. samfundsmæssigt set er et tal, der har gået igen. Hvis vi bare kunne flytte et par milliarder kroner fra det, jeg kalder reparationsværkstedet på de 20 mia. kr. – sygehusudgifter, førtidspensioner, erstatninger osv. – hen til det forebyggende arbejde, så tror jeg faktisk, vi kunne nå ganske langt. Og det er i virkeligheden det, hele øvelsen går ud på, nemlig at få vendt bøtten og lægge vægten på det forebyggende arbejde.

Hr. Per Stig Møllers bemærkninger om Arbejdstilsynets rolle forstod jeg sådan, at Det Konservative Folkeparti også lagde vægt på, at Arbejdstilsynet spiller sin rolle i arbejdsmiljøarbejdet, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er en opfattelse, som regeringen er enig med Det Konservative Folkeparti i, hvis det er rigtigt forstået. Og jeg synes, det er vigtigt at få frem, fordi der jo siden hen i debatten har været nogen kritik af Arbejdstilsynet – en kritik, som jeg absolut ikke deler. Jeg deler ikke kritikken af, at Arbejdstilsynet er et korps af emsige folk, der puffer sig for meget frem på virksomhederne. Arbejdstilsynets medarbejdere gør det, de skal, nemlig at være vejledere, være rådgivere, men også, hvis vejledningen og rådgivningen ikke følges, at være påbydere. Det er i den rækkefølge, man skal se Arbejdstilsynets arbejde og vægtningen af Arbejdstilsynets målsætning; det synes jeg er vigtigt at få frem her.

Hr. Per Stig Møller siger også, at frivillige aftaler virker bedst. Det er jeg både enig og uenig i. I hvert fald viser det sig jo, at de ikke har virket godt nok. Der er jo ikke noget som helst til hinder for, at arbejdsmarkedets parter allerede i dag skulle have sikret, at der ikke skete 43.000 arbejdsulykker, og at der ikke var 15.000 arbejdsbetingede lidelser. Det siger alt-

så noget om, at naturligvis skal arbejdsmarkedets parter spille deres rolle, men den treenighed, der ligger i arbejdsmiljøloven, finder jeg er vigtig at fastholde. Og den består altså også af et politisk ansvar – et politisk ansvar for, at arbejdsmiljølovens målsætning om et sundt og et godt arbejdsmiljø opfyldes. Derfor kan vi ikke overlade arbejdsmiljø sagen alene til arbejdsmarkedets parter; vi skal også spille vores rolle i den udvikling, som skal sikre et bedre arbejdsmiljø.

I øvrigt forekom det mig, at hr. Per Stig Møller, jeg havde nær sagt, vanen tro gav udtryk for nogen selvros i forhold til den tidligere regering. Hvis man ser på, om vi har forspring i EU-samarbejdet, eller vi ikke har det, kan man i hvert fald ikke undlade den bemærkning, at vi på en række områder siden Fællespagten er blevet pålagt af EU også at justere vores lovgivning om værnemidler, om maskindirektiv, om gravide kvinder, gravide søfolk, som vi skal behandle her senere på dagen, og der er altså en lang række situationer, hvor EU faktisk har været længere fremme end os, men det er klart, at vi i Danmark har spillet en afgørende rolle i forhold til EU's forståelse af den danske model, når man skulle udvikle direktivforslag til fremme af et bedre arbejdsmiljø.

Jeg forstod også på Det Konservative Folkeparti, at man var opmærksom på – og den betragning deler jeg – at den tekniske og sociale udvikling jo medfører nye arbejdsmiljøproblemer. Derfor har jeg lidt svært ved at forstå, at Det Konservative Folkeparti ikke lagde mere vægt på de nye typer af arbejdsmiljøproblemer – det psykiske arbejdsmiljø – som jo er et stigende problem på arbejdsmarkedet, altså mennesker, der står i stresssituationer, mennesker, der arbejder meget monotont, mennesker, der sidder alene med overvågningsopgaver osv., som hr. Poul Nødgaard var inde på; det er jo nogle af de nye typer arbejdsmiljøproblemer.

Regeringen lægger i hvert fald megen vægt på at følge den tekniske udvikling på arbejdsmarkedet, men også at lade arbejdsmiljøbevidstheden følge med, så man altså også ser mere på de psykiske arbejdsmiljøproblemer.

Arbejdsmarkedets parter bevæger sig i den rigtige retning, siger hr. Per Stig Møller. Det mener jeg faktisk er rigtigt. Der er hos arbejdsmarkedets parter en stigende bevidsthed om, at arbejdsmiljø er en vigtig sag, og vi har da